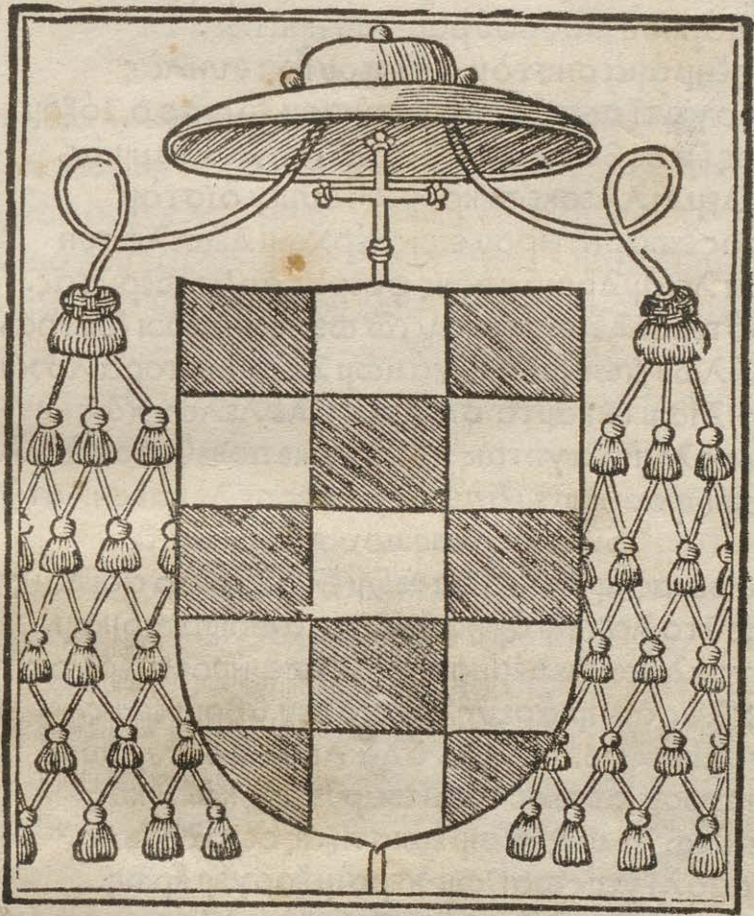

Μουσαίου ποιημάτιον τὰ κατ' ἡρὼ
καὶ λέανδρον.

Muſaei opuſculum de erone et leandro.

Μάρκου μουσούρου τοῦ κρητός.

Νηὸς ἔην ἅμα σηστὸν, ἀγίνεον ἧχι θυηλὰς
κυπρογενεῖ σπένδοντες ἐτήσιον. αὐτὰρ ὁ τόξον
οὖλος ἔρως βάσταζε. διοιστεῦσαι δὲ μεμηνὼς,
ὀξέα δενδίλλεσκε. πικρὸν δ' ἴθυνεν ὀϊστὸν
μητρὸς ἐπαρήτειραν, ἐπισπέρχων δ' ἐπελάσσεν
ἤπατι λειάνδροιο κόρης φρένας αἶψα περήσας.
ἀμφότεροι δὲ πόθου αὐτῷ πεφορημένοι οἴστρῳ,
ἀλλήλων ἀπόναντο. γάμων δὲ συνίστορα λύχνον
λαθριδίων θήκαντο. σιδήρειον δὲ λελογχὼς
αἶνα, πολυπλάγκταις προὔδωκε ποθεῦντας ἀέλλαις.
καί σφε φάους μὲν ἄμερσεν, ἄμερσε δὲ καὶ φιλοτήτων

Τοῦ αὐτοῦ εἰς μουσαῖον.

Καὶ φρένας ἀνδρήστεια θεῶν ἔδε. δὴ γὰρ ἀοιδαῖς
στεῦτο λαχεῖν ἄρης, μοῦνος ἄποινα πόνων.
τοῦτο κλύων νεμέσησ' ὅ τ' ἐοῖς ἐπενήνοθεν ἔργοις
ἀχλὺς ἅδην, ἄρευς τοῦ χάδεν ὕβριν ἔρως.
μουσαίῳ δ' ἐπέτελλεν. ὁ δ' ἐκλήϊζε ποθεύντων
οἶστρον, ἀποδρέψαι παρθενίης κάλυκας.
αἰνείσθω δὲ μικραῖσιν ἐπιστίξας σελίδεσσιν,
ὅσσ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔοργεν ἔρως.

Δημητρίου δουκᾶ τοῦ κρητός.

Καὶ μέγα μικρὸν, καὶ σμικρὸν μέγα, καὶ τόδε, ὡς δεῖ,
πρᾶξαι, ὑμνοπόλοις φοῖβος ἔδωκε μόνοις.
ἡρὼ παρθένος λείανδρός τε βροτοί περ ἐόντες,
εἰσὶ δὲ ἀθάνατοι, τερψιμόοις ἔπεσιν.
εἰ δὴ μουσαῖός τις ἐνυμνήσαιτο θανόντα,
αὐτίκα τεθναίην, ὄφρα βίοιο τύχω.

M 769

Μουσαίου τὰ καθ' ἡρὼ καὶ λέανδρον.

Εἰπὲ θεὰ κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων,
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων,
καὶ γάμον ἀχλυόεντα, τὸν οὐκ ἴδεν ἄφθιτος ἠώς,
καὶ σηστὸν καὶ ἄβυδον, ὅπη γάμος ἔννυχος ἡροῦς.
νηχόμενόν τε λέανδρον ὁμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην ἀφροδίτης.
ἡροῦς νυκτϊγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην,
λύχνον ἔρωτος ἄγαλμα, τὸν ὤφελεν αἰθέριος ζεύς,
ἐννύχιον μετ' ἄεθλον ἄγειν ἐς ὁμήγυριν ἄστρων.
καί μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων.
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων.
ἀγγελίην δ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων,
πρὶν χαλεπὸν πνοιῇσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
ἀλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν ξυνάειδε τελευτήν,
λύχνου σβεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο λεάνδρου.
σηστὸς ἔην καὶ ἄβυδος ἐναντίον ἐγγύθι πόντου.
γείτονές εἰσι πόληες. ἔρως δ' ἅμα τόξα τιταίνων,
ἀμφοτέρης πτολίεσσιν ἕνα ξυνέηκεν ὀϊστόν,
ἠίθεον φλέξας καὶ παρθένον. οὔνομα δ' αὐτῶν
ἱμερόεις τε λέανδρος ἔην καὶ παρθένος ἡρώ,
ἡ μέν, σηστὸν ἔναιεν. ὁ δέ, πτολίεθρον ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πτολίων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω,
ἴκελοι ἀλλήλοισι. σὺ δ' εἴ ποτε κεῖθι περήσεις,

δίζε ὁ μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ σηστιὰς ἡρώ,
ἵστατο λύχνον ἔχουσα, καὶ ἡγεμόνευε λεάνδρῳ.
δίζεο δ᾽ἀρχαίης ἀλιηχέα πορθμὸν ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον, καὶ ἔρωτα λεάνδρου.
ἀλλὰ πόθεν λείανδρος ἀβυδόθι δώματα ναίων,
ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ᾽ἐνέδησε καὶ αὐτήν.
ἡρὼ μὲν χαρίεσσα διοτρεφὲς αἷμα λαχοῦσα,
κύπριδος ἦν ἱέρεια. γάμων δ᾽ἀδίδακτος ἐοῦσα,
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσση.
ἄλλη κύπρις ἄνασσα. σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέποτ᾽ἀγρομένησιν ἐνωμίλησε γυναιξίν.
οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων.
καὶ γὰρ ἐπ᾽ἀγλαΐη ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες.
ἀλλ᾽αἰεὶ κυθέρειαν ἱλασκομένη ἀφροδίτην,
πολλάκι καὶ τὸν ἔρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς,
μητρὶ σὺν οὐρανίη, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
ἀλλ᾽οὐδ᾽ὧς ἀλέεινε πυριπνείοντας ὀϊστούς.
δὴ γὰρ κυπριδίη πανδήμιος ἦλθεν ἑορτή,
τὴν ἀνὰ σηστὸν ἄγουσιν ἀδώνιδι καὶ κυθερείη.
πασυδίη δ᾽ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἦμαρ ἱκέσθαι
ὅσσοι ναιετάεσκον ἀλιστρεφέων σφυρὰ νήσων.
οἱ μὲν ἀφ᾽αἱμονίης. οἱ δ᾽εἰναλίης ἀπὸ κύπρου.
οὐδὲ γυνή τις ἔμιμνεν ἐνὶ πτολίεσσι κυθήρων.
οὐ λυβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων.

ὀυλὲ ϖερικτιόμωμ Τὶς ἐλείϖετο τῆμος ἑορτῆς.
ὀυ φριγίης μαέτης. ὀυ γείτομος ἀστὸς ἀβύλου.
ὀυλέ Τις ἠ ϊθέωμ φιλοϖάρθεμος. ἦ γὰρ ἐκεῖμοι
αἰὲμ ὁμαρτήσαμτες ὅϖη φάτις ἐστὶμ ἑορτῆς,
ὀυ Τόσομ ἀθαμάτωμ ἀγέμεμ σϖεύλουσι θυηλάς,
ὅσσομ ἀγειρομέμωμ λιὰ κάλλεα ϖαρθεμικάωμ.
ἡ λὲ θεῆς ἀμὰ μηὸμ ἐϖώχετο ϖαρθέμος ἡρώ,
μαρμαρυγὴμ χαρίεσσαμ ἀπαστράπτουσα προσώπου
οἷά τε λευκοϖάρηος ἐϖαμτέλλουσα σελήμη.
ἄκρα λὲ χιομέωμ φοιμίσσετο κύκλα ϖαρειῶμ.
ὡς ῥόλομ ἐκ καλύκωμ λιλυμόχροομ. ἦ Τάχα φαίης
ἡροῦς ἐμ μελέεσσι ῥόλωμ λειμῶμα φαμῆμαι.
χροιὴμ γὰρ μελέωμ ἐρυθαίμετο. μισσομέμης λὲ
καὶ ῥόλα λευκοχίτωμος ὑϖὸ σφυρὰ λάμϖετο κοῦ=
ϖολλαὶ λἒκ μελέωμ χάριτες ῥέομ. οἱ λὲ παλαιοὶ Lρης.
Τρεῖς χάριτας ψεύσαμτο ϖεφυκέμαι. εἷς λέ τις ἡροῦς
ὀφθαλμὸς γελόωμ ἑκατὸμ χαρίτεσσι Τεθήλει.
ἀτρεκέως ἱέρειαμ ἐϖάξιομ εὕρετο κύϖρις.
ὡς ἡ μὴμ ϖερὶ ϖολλὸμ ἀριστεύσασα γυμαικῶμ,
κύϖριλος ἀρήτειρα μέη λιεφαίμετο κύϖρις.
λύσατο λἠϊθέωμ ἀϖαλὰς φρέμας. ὀυλέ Τις ἀμλρῶμ
ἦεμ, ὃς ὀυ μεμέαιμεμ ἔχειμ ὁμολέμμιομ ἡρώ.
ἡ λ᾽ἄρα καλλιθέμεσθλομ ὅϖη κατὰ μηὸμ ἀλᾶτο,
ἑσϖόμεμομ μόομ εἶχε καὶ ὄμματα καὶ φρέμας ἀμλρῶμ.
καί Τις ἐμ ἠϊθέοισιμ ἐθαύμασε, καὶ φάτο μῦθομ.

καὶ σπάρτης ἐπέβην λακεδαίμονος ἔδρακον ἄστυ.
ἧχι μόθον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαϊάων.
τοίην δ᾽ οὔπω ὄπωπα νέην κεδνήν θ᾽ ἁπαλήν τε
καὶ τάχα κύπρις ἔχει χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων.
παπταίνων ἐνόησα, κόρον δ᾽ οὐχ εὗρον ὀπωπῆς.
αὐτίκα τεθναίην λεχέων ἐπιβήμενος ἡροῦς.
οὐκ ἂν ἐγὼ κατ᾽ ὄλυμπον ἐφιμείρω θεὸς εἶναι,
ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐνὶ δώμασιν ἡρώ.
εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τεὴν ἱέρειαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι κυθέρεια νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
τοῖα μὲν ἠϊθέων τὶς ἐφώνεεν ἄλλοθεν ἄλλος,
ἕλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλεϊ κούρης.
αἱμοπαθὲς λείανδρε, σὺ δ᾽ ὡς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμεὶς ἀδόκητον ὀϊστοῖς,
οὐκ ἔθελες ζώειν περικαλλέος ἄμμορος ἡροῦς.
σὺν βλεφάρων δ᾽ ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρσὸς ἐρώτων.
καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτου πυρὸς ὁρμῇ.
κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικός,
ὀξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος ὀϊστοῦ.
ὀφθαλμὸς δ᾽ ὁδός ἐστιν. ἀπ᾽ ὀφθαλμοῖο βολάων
ἕλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὁδεύει.
εἷλε δέ μιν τότε θάμβος. ἀναιδείη. τρόμος. αἰδώς.
ἔτρεμε μὲν κραδίην. αἰδῶς δέ μιν εἶχεν ἁλῶναι.
θάμβεε δ᾽ εἶδος ἄριστον. ἔρως δ᾽ ἀπενόσφισεν αἰδῶ.

θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων,
ἠρέμα ποσσὶν ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἵστατο κούρης.
λοξὰ δ' ὀπιπτεύων δολερὰς ἐλέλιζεν ὀπωπάς,
νεύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
αὐτὴ δ' ὡς ξυνέηκε πόθον δολόεντα λεάνδρου,
χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐησιν. ἐν ἡσιχίη δὲ καὶ αὐτὴ
πολλάκις ἱμερόεσσαν ἑὴν ἀπέκρυψεν ὀπωπήν,
νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελλέουσα λεάνδρῳ.
καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. ὁ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάνθη.
ὅττι πόθον ξυνέηκε καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη,
ὄφρα μὲν οὖν λείανδρος ἐδίζετο λάθριον ὥρην,
φέγγος ἀναστείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν ἠώς.
ἐκ περάτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκιος ἕσπερος ἀστήρ.
αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης
ὡς ἴδε κυανόπεπλον ἐπιθρώσκουσαν ὀμίχλην.
ἠρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης.
βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον. ἡ δὲ σιωπῇ
οἷά τε χωομένη ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης,
θαρσαλέως παλάμῃ πολυδαίδαλον εἷλκε χιτῶνα,
ἔσχατα τιμήεντος ἄγων ἐπὶ κεύθεα νηοῦ.
ὀκναλέως δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος ἡρώ.
οἷάπερ οὐκ ἐθέλουσα. τοίην δ' ἀνενείκατο φωνήν,
θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα λεάνδρῳ.
ξεῖνε, τί μαργαίνεις τί με δύσμορε παρθένον ἕλκεις.

ἄλλην δεῦρο κέλευθον. ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα.
μῆνιν ἐμῶν ἀπόειπε πολυκτεάνων γενετήρων.
κύπριδος οὔ σοι ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν.
παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἱκέσθαι.
τοῖα μὲν ἠπείλησεν ἐοικότα παρθενικῇσιν.
θηλείης δὲ λέανδρος ἐπεὶ κλύεν οἶστρον ἀπειλῆς,
ἔγνω πειθομένων σημήια παρθενικάων.
καὶ γὰρ ὅτ' ἠιθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
κυπριδίων ὀάρων αὐτάγγελοί εἰσιν ἀπειλαί.
παρθενικῆς δ' εὔοδμον εὔχροον αὐχένα κύσας,
τοῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβολημένος οἴσρτω.
κύπρι φίλη μετὰ κύπριν, ἀθηναίη μετ' ἀθήνην.
οὐ γὰρ ἐπιχθονίῃσιν ἴσην καλέω σε γυναιξίν.
ἀλλά σε θυγατέρεσσι διὸς κρονίωνος ἐΐσκω.
ὄλβιος ὅς σ' ἐφύτευσε καὶ ὀλβίη ἣ τέκε μήτηρ.
γαστὴρ ἥ σ' ἐλόχευσε μακαρτάτη. ἀλλὰ λιτάων
ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθου δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
κύπριδος ὡς ἱέρεια μετέρχεο κύπριδος ἔργα.
δεῦρ' ἴθι μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης
παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑπαδρήσειν ἀφροδίτῃ.
παρθενικαῖς οὐ κύπρις ἰαίνεται. ἢν δ' ἐθελήσῃς
θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῆναι,
ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. σὺ δ' εἰ φιλέεις κυθέρειαν
θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων.
σὸν δ' ἱκέτην με κόμιζε καὶ ἢν ἐθέλῃς παρακοίτην.

τόν σοι ἔρως ἤγρευσεν ἑοῖς βελέεσσι κιχήσας.
ὡς θρασὺν ἡρακλῆα θοὸς χρυσόρραπις ἑρμῆς,
θητεύειν ἐκόμιζεν ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.
σοὶ δέ με κύπρις ἔπεμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν ἑρμῆς.
παρθένος οὔ σε λέληθεν ἀπ᾽ ἀρκαδίης ἀταλάντη.
ἥ ποτε μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνήν,
παρθενίης ἀλέγουσα. χολωσαμένης δ᾽ ἀφροδίτης,
τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάσῃ.
πείθεο καὶ σὺ φίλη, μὴ κύπριδι μῆνιν ἐγείρῃς.
ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
παρθενικὴ δ᾽ ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπήν,
αἰδοῖ ἐρυθιόωσαν ὑποκλέπτουσα παρειήν.
καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄκρον ἐπ᾽ ἴχνεσιν. αἰδομένη δέ,
πολλάκις ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἑὸν ξυνέεργε χιτῶνα.
πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα. παρθενικῆς δὲ
πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπή.
ἤδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων.
θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος ἡρώ.
κάλλεϊ δ᾽ ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο λεάνδρου.
ὄφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀμίχλην,
τόφρα δὲ καὶ δείανδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
οὐ κάμεν εἰσορόων ἁπαλόχροον αὐχένα κούρης.
ὀψὲ δὲ λειάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνήν,
αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπον.

ξεῖνε, τεοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις.
τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους.
ὤμοι τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγξαο. πῶς γὰρ ἀλήτης
ξεῖνος ἐὼν καὶ ἄπιστος ἐμῇ φιλότητι μιγείης.
ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι.
οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπάνδανεν. ἢν δ' ἐθελήσῃς
ὡς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
οὐ δύνασαι σκοτόεσσαν ὑποκλέπτειν ἀφροδίτην.
γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος. ἐν δὲ σιωπῇ
ἔργον ὅπερ τελέει τίς, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
εἰπὲ δὲ μὴ κρύψῃς τεὸν οὔνομα καὶ σέο πάτρην.
οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν ἡρώ.
πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης.
ᾧ ἔνι ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνη,
σηστιάδος πρὸ πόληος ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλῇσι τοκήων.
οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι
ἠϊθέων παρέασιν. ἀεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ ἠῶ
ἐξ ἁλὸς ἠνεμόεντος ἐπιβρέμει οὔασιν ἠχή.
ὣς φαμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κρύπτε παρειήν,
ἔμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
λείανδρος δὲ πόθου βεβολημένος ὀξέϊ κέντρῳ,
φράζετο πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις ἔρως βελέεσσι δαμάζει,

καὶ πάλιν ἀμέρος ἕλκος ἀκέσσεται. ὅισι δαμάσσει·
αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν·
αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε λεάνδρῳ.
ὀψὲ δ᾽ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον,
παρθένε σὸν δι᾽ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω,
ἐι πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ.
οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τεὴν μεταμεύμενος εὐνήν,
οὐ βρόμον ἠχήεντα βαρυγδούποιο θαλάσσης.
ἀλλ᾽ἀιεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης.
νήξομαι ἑλλήσποντον ἀγάῤῥοον. οὐχ ἕκαθεν γὰρ
ἀντία σοῖο πόληος ἔχω πτολίεθρον ἀβύδου.
μοῦνον ἐμοὶ ἕνα λύχνον ἀπ᾽ἠλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας. ὄφρα νοήσας
ἔσσομαι ὁλκὰς ἔρωτος, ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
καί μιν ὀπιπτεύων οὐκ ὄψομαι δύντα βοώτην,
οὐ θρασὺν ὠρίωνα, καὶ ἄβροχον ὁλκὸν ἁμάξης.
πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὅρμον ἱκοίμην.
ἀλλὰ φίλη πεφύλαξο βαρυπνείοντας ἀήτας.
μή μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω.
λύχνον ἐμοῦ βιότοιο φαεσφόρον ἡγεμονῆα.
ἐι ἐτεὸν δὲ θέλεις ἐμὸν ὄυνομα καὶ σὺ δαῆναι,
ὄυνομά μοι λείανδρος ἐυστεφάνου πόσις ἡροῦς.
ὥς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι.
καὶ νυχίην φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων,
λύχνου μαρτυρίησιν ἐπιστώσαντο φυλάσσαι.

ἡ μὲν φάος τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.
παννυχίδας δ᾽ ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων,
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκη.
ἡ μὲν ἐὸν ποτὶ πύργον, ὁ δ᾽ ὄρφναίην ἀνὰ νύκτα
μή τι παραπλάζοιτο βαλὼν σημήια πύργου,
πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ᾽ εὐρέα δῆμον ἀβύδου.
παννυχίην δ᾽ ὀάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους,
πολλάκις ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.
ἤδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε νυκτὸς ὀμίχλη,
ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα, καὶ οὐ ποθέοντι λεάνδρῳ.
ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ᾽ ἠϊόνεσσι θαλάσσης,
ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαεινομένων ὑμεναίων.
μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοκεύων,
εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
ὡς δ᾽ ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλην,
ἡρὼ λύχνον ἔφαινεν. ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,
θυμὸν ἔρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο λεάνδρου.
λύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο. πὰρ δὲ θαλάσσης
μαινομένων ῥοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων,
ἔτρεμε μὲν τὸ πρῶτον. ἔπειτα δὲ θάρσος ἀείρας,
τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις.
δεινὸς ἔρως, καὶ πόντος ἀμείλιχος. ἀλλὰ θαλάσσης
ἔστιν ὕδωρ. τὸ δ᾽ ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
λάζεο πῦρ κραδίη. μὴ δείδιθι νήχυτον ὕδωρ.
δεῦρό μοι εἰς φιλότητα. τί δὴ ῥοθίων ἀλεγίζεις.

ἀγνώσσεις ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης,
καὶ κρατέει πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;
ὣς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέραις παλάμῃσιν. ἑῷ δ' ἔσφιγξε καρήνῳ.
ἠϊόνος δ' ἐξῶρτο. δέμας δ' ἔρριψε θαλάσσῃ.
λαμπομένου δ' ἔσπευδεν ἀεὶ κατέναντία λύχνου,
αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νηῦς.
Ἡρὼ δ' ἠλιβάτοιο φαεσφόρος ὑψόθι πύργου
λευγαλέης, αὔραισιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης
φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε σηστοῦ
πολλὰ καμὼν Λείανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτήν.
καί μιν ἑὸν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν. ἐκ δὲ θυράων
νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,
ἀφροκόμους ῥαθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενιῶνος.
καὶ χρόα πάντα κάθηρε. δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ
εὐόδμῳ ῥοδέῳ. καὶ ἁλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἔννεπε μύθους.
νυμφίε πολλὰ μόγησας, ἃ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος.
νυμφίε πολλὰ μόγησας, ἅλις νύ τοι ἁλμυρὸν ὕδωρ,
ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης.
δεῦρο τεοὺς ἱδρῶτας ἐμοῖς ἐνὶ κάτθεο κόλποις.
ὣς ἡ μὲν ταῦτ' εἶπεν. ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην.
καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυθερείης.

ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος. ἔην λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕμνων.
οὐ ζυγίην ἱερὴν τὶς ἐπευφήμησεν ἀοιδός.
οὐ δάδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν.
οὐδὲ πολυσκάρθμω τὶς ἐπεσκίρτησε χορείη.
οὐχ ὑμέναιον ἄεισε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
σιγὴ παστὸν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' ὁμίχλη.
καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν ἀειδομένων ὑμεναίων.
νὺξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' ἠὼς
νυμφίον εἶδε λέανδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.
νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον ἀβύδου,
ἐννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὑμεναίων.
ἡρὼ δ' ἑλκεσίπεπλος ἑοὺς λήθουσα τοκῆας,
παρθένος ἠματίη, νυχίη γυνή. ἀμφότεροι δέ,
πολλάκις ἠρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν ἠῶ.
ὣς οἱ μὲν φιλότητος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην,
κρυπταδίη τέρποντο μετ' ἀλλήλων κυθερείη.
ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἔτι δηρὸν
ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων.
ἀλλ' ὅτε παχνήεντος ἐπήλυθε χείματος ὥρη,
φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,
βένθεα δ' ἀστήρικτα καὶ ὑγρὰ θέμεθλα θαλάσσης
χειμέριοι πνείοντες ἐπεστυφέλιζον ἀῆται,
λαίλαπι μαστίζοντες ὅλην ἅλα, τυπτομένης δέ,
ἤδη νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχθάδι χέρσω,

χειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἅλα ναύτης.
ἀλλ᾽οὔ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
καρτερόθυμε λέανδρε. διακτορίη δέ σε πύργου
ἠθάδα σημαίνουσα φαεσφορίην ὑμεναίων,
μαινομένης σ᾽ὤτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
νηλειὴσ καὶ ἄπιστος. ὄφελλε δὲ δύσμορος ἡρώ,
χείματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε λεάνδρου,
μηκέτ᾽ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.
ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο. θελγομένη δέ,
μοιράων ἀνέφαινε καὶ οὐκέτι δαλὸν ἐρώτων.
νὺξ ἦν, εὖτε μάλιστα βαρυπνείουσιν ἀήταις
χειμερίης πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες ἀῆται,
ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
δὴ τότε λείανδρός περ ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης,
δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ὑμεναίων.
ἤδη κύματι κῦμα κυλίνδετο. σύνθετο δ᾽ὕδωρ.
αἰθέρι μίσγετο πόντος. ἀνέγρετο πάντοθεν ἡ γῆ.
μαρναμένων ἀνέμων. ζεφύρῳ δ᾽ἀντέπνεεν εὖρος.
καὶ νότος ἐς βορέην μεγάλας ἐφέηκεν ἀπειλάς.
καὶ κτύπος ἦν ἀλίαστος ἐρισμαράδοιο θαλάσσης.
αἰνοπαθὴς δὲ λέανδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις,
πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαίην ἀφροδίτην.
πολλάκι δ᾽αὐτὸν ἄνακτα ποσειδάωνα θαλάσσης.
ἀτθίδος οὐ βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης.
ἀλλά οἱ οὔτις ἄρηγεν. ἔρως δ᾽οὐκ ἤρκεσε μοίρας.

πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὁρμῇ
θρυπτόμενος πεφόρητο. πόδων δέ οἱ ὤκλασεν ὁρμή.
καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔῤῥεε λαιμῷ.
καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτου πίεν ἅλμης.
καὶ δὴ λύχνον ἄπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυκλαύτοιο λεάνδρου,
ἐισέτι δ' ἰθύνοντος, ἐπαγρύπνοισιν ὀπωπαῖς,
ἵστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις
ἤλυθε δ' ἠριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον ἡρώ.
πάντοθι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
ἔιπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον ὃν παρακοίτην,
λύχνου σβεννυμένοιο. παρὰ κρηπῖδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαιδάλεον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ῥοιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἠλιβάτου πέσε πύργου.
κὰδ δ' ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ.
ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

Τέλος

Ἐτυπώθη ἐν κομπλούτου ἀκαδημίᾳ, ἣν ὁ αἰδεσιμώτατος φραγγίσκος ξιμένης θείᾳ προνοίᾳ γαρδένάλιος τῆς ἱσπανίας καὶ τολέτου ἀρχιεπίσκοπος ἐποίησε, καὶ λογιωτάτοις ἐν πάσῃ σοφίᾳ ἀνδράσιν ἐμεγάλυνε, δεξιότητι δημητρίου δουκᾶ τοῦ κρητός